

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

MAANDOVERZICHT

No. 4 - 1955

B I N N E N L A N D S E V E I L I G H E I D S D I E N S TV E R T R O U W E L I J KMaandoverzicht no 4 - 1955I N H O U D

I	Communisme Internationaal	blz.	1
II	Activiteit van de C.F.N. en haar hulporganisaties	"	3
III	Andere stromingen	"	23
IV	Activiteit van Indonesiërs, Chinezen en West-Indiërs	"	24
V	Agenda (Mei 1955)	"	27
VI	Overzicht der stakingen in de maand April 1955	"	28
	Bijlage I		

HOOFDSTUK I - COMMUNISME INTERNATIONAAL

1 Mei-leuzen 1955

De traditie getrouw publiceerden de CPSU en andere communistische partijen de reeks 1 Mei-leuzen, waarvan de internationaal politieke hoofdlijn blijft vreedzame co-existentie-onverminderd ondanks het terugtreden van Malenkow-, strijd tegen het atoomwapen, ontwapening etc.

Een weekblad als het door Moskou in de Engelse taal verspreide Soviet-Weekly (28 April 1955) bracht bijv. op de voor-pagina in rode opdruk de 1 Mei-leuze van het Centraal Comité der CPSU, speciaal gewijd aan de vriendschap en samenwerking met de volkeren van Groot-Brittannië, de Verenigde Staten van Noord Amerika en de Sowjet-Unie "in hun strijd voor vermindering van de internationale spanning, voor de vreedzame co-existentie van de staten en voor een duurzame wereldvrede".

Lenin herdacht

Vijf en tachtig jaar geleden, in April 1870 werd de man geboren die later onder de aangenomen naam Lenin als revolutionnair leider wereldvermaard zou worden. Tot 1955 herdachten de communisten in de maand Januari op plechtige wijze zijn sterfdag, doch hiervan is thans voor het eerst afgezien. In gevolge een decreet van de eerste partij-secretaris CHROESTSJOW zal voortaan op Lenin's geboortedag diens voortlevend genie worden herdacht in een stemming van vreugde en erkentelijkheid.

Over de gehele linie hebben de communisten deze begin 1955 gegeven centrale aanwijzing nauwgezet opgevolgd. De internationale propaganda-organen hebben Lenin en zijn systeem uitbundige lof toegezwaard. Ook de pers van de zgn. nationale communistische partijen bracht gelegenhedsartikelen en de tekst van officiële redevoeringen.

De grootscheepse opzet van dit alles heeft de indruk versterkt, dat de machthebbers in Moskou, meer dan ten tijde van Stalin, zich doelbewust pogen te vereenzelvigen met het Leninisme.

Evenals in de bloeiperiode van het Stalinisme heeft men de massa onthaald op een onafzienbare reeks officiële citaten, nu bij voorkeur uit Lenin's ideologische en politieke geschriften.

D.T. SCHEPILOW, hoofdredacteur van de "Prawda", die luttele maanden geleden de doodsklok mocht luiden over het destijds nog fungerende kabinet-Malenkow, trad thans als officieel redenaar op in een feestzitting te Moskou. Zijn langdurig betoog, in extenso afgedrukt o.m. in het weekblad van het Kominform, bleek een stereotiep voorbeeld van de manier waarop de Sowjet-Russische leiders de massa's onophoudelijk opjagen bij het vervullen van steeds weer nieuwe taken. Het was doorspekt met aanhalingen uit Lenin's boeken. Ook Schepilow deed verder weinig meer dan critiek oefenen op de bevolking t.a.v. haar te kortgeschoten agrarische, economische en industriële inspanningen. Ook deze

standaardrede mondde uit in het getuigenis van leerstellige aard, dat de toekomst in elk geval aan het communisme is.

Voortdurende mutaties

Ondanks het verdwijnen van Malenkow als bewindsman van het eerste plan schijnen de spanningen in de hogere regionen van partij en staat der Sowjet-Unie aan te houden. De positie van Mikojan, waaraan in een der vorige overzichten enige aandacht werd besteed, is verder versterkt. De aanvankelijke indruk, dat deze figuur uit de kring van Malenkow zou zijn overgegaan naar het kamp van diens politieke weerstrevers, lijkt in toenemende mate te worden bevestigd. Ook uit de veranderde bezetting van talrijke sleutelposten sedert Malenkow's heengaan als minister-president mag worden afgeleid, dat de situatie op zijn minst in de persoonlijke sfeer nog onstabiel is.

Ponomarenko, kandidaat-lid van het Presidium van het Centraal Comité der CPSU, tot dusverre 1ste partij-secretaris in Kasakstan, werd onlangs, blijkens "Neues Deutschland", benoemd tot Sowjet-Ambassadeur in Polen ter opvolging van Michailow, thans minister van cultuur in de plaats van de wegens "onbekwaamheid" afgezette minister Alexandrow.

Vorige maal werd er dezerzijds op gewezen, dat ook Alexandrow werd gerekend tot de aanhangers van oud-premier Malenkow te behoren, van wie velen het politieke onder-spit hebben gedolven, voor zover zij zich niet tijdig in veiligheid hebben kunnen stellen, zoals waarschijnlijk Mikojan en enkele anderen vermochten.

De persoonlijke positie van Malenkow blijft onduidelijk. Tijdens de begrafenis van de Sowjet-maarschalk Goworow, plaatsvervangend minister van defensie naar eerst uit het bericht van zijn overlijden bleek, nam Malenkow een ereplaats in en ook bij enkele andere gelegenheden viel het op, dat de vroegere premier in het openbaar zijn prominente positie kon handhaven. Sommige waarnemers, die uitgaan van de veronderstelling, dat in het Kremlin bepaalde machtsgroepen elkander minstens in het verborgene bestrijden, menen, dat Malenkow achter de schermen nog zeer invloedrijke beschermers moet hebben.

Leipzig

De Europese Arbeiders Conferentie tegen de Duitse herbewapening werd van 22 tot 24 April te Leipzig gehouden waaraan 1200 gedelegeerden uit 25 landen zouden hebben deelgenomen (7 uit Nederland). In maandoverzicht no. 3 1955 werd er reeds op gewezen hoe deze door het W.V.V. op touw gezette samenkomst zoveel doenlijk werd voorgesteld als een algemene en niet uitgesproken communistische affaire.

Men heeft deze tactiek tot het einde volgehouden wat onder meer bleek uit de tekst van de "Open brief", welke deze conferentie van arbeiders en vakverenigingen van alle landen in Europa richtte tot alle internationale vakcentrales met inbegrip van het Wereld Vakverbond zelf, welks secretariaat deze vorm van agitatie tegen de Parijse Accorden van meet af aan had gewild.

Zowel de inhoud van de "Open brief" als de politieke strekking van een zogenaamd Leipziger Appell aan de werken-
de mannen en vrouwen van Europa vertonen bij nauwkeuriger lezing hun communistische herkomst.

HOOFDSTUK II - ACTIVITEIT VAN DE CPN EN HAAR HULP-
ORGANISATIES

A. De C.P.N.

Het 17e Partijcongres

Verloop

De openbare zittingen van het congres, dat op 9, 10 en 11 April 1955 te Amsterdam werd gehouden, vonden plaats in gebouw Bellevue aan de Leidse kade, de besloten zittingen in het partijgebouw Felix Meritis aan de Keizersgracht 324. Daaraan vooraf ging een feestelijke openingsavond in Carré, welke, in afwijking van het oorspronkelijke programma, voor een groot deel in het teken van de Amsterdamse staking stond. Gerard Groot Roessink, de voorzitter van de BNOP en Paul de Groot bespraken de gevoerde stakingsacties. Verder werd de avond opgeluisterd met zang en declamatie.

De eerste zitting werd voor het grootste gedeelte in beslag genomen door de congresrede van Paul de Groot, welke met enige onderbrekingen, nodig vanwege de fysieke toestand van de spreker, circa 4 uur duurde. Hierdoor werd op de eerste congresdag al het gehele programma in de war gestuurd. De eerste openbare zitting kon nl. door de omvang van De Groot's rede eerst anderhalf uur later dan voorzien was worden gesloten. Noodgedwongen moest de tijd bestemd voor het houden van de tweede en besloten zitting worden gewijd aan de vergaderingen van de verschillende delegaties zodat deze zitting kwam te vervallen.

De discussies over De Groot's rede konden dientengevolge pas in de 3e (avond)zitting van 9 April aanvangen, welke oorspronkelijk was bedoeld om het verslag van de candidatencommissie te doen uitbrengen. Deze commissie was echter met haar werk nog niet gereed gekomen. Zij bracht

- 4 -

haar verslag pas in de avondzitting van 10 April uit. De beantwoording van de discussies door Paul de Groot kon eerst ter openbare ochtendzitting van 11 April plaatsvinden. Zodoende was er geen gelegenheid om te discussiëren over de inleiding van Harry Verhey inzake het plan voor de verkiezingscampagne. Het congres besloot daarom deze discussies te doen houden op binnenkort te beleggen districtsconferenties.

De veel tijd vragende bespreking van de kandidaten, welke volgde op het door Jaap Brandenburg uitgebrachte verslag van de kandidatencommissie in de besloten avondzitting van 10 April, maakte het noodzakelijk in de avond van 11 April nog een extra zitting van besloten aard te houden, waarin tevens de verkiezing van het nieuwe partijbestuur plaatsvond. Door deze omstandigheid kon het congres niet om 17 uur, zoals voorzien was, maar pas om 23.30 uur worden gesloten.

Tijdnood

Het heeft er de schijn van dat het in tijdnood geraken deel uitmaakt van een speciale communistische methodiek om te bereiken dat stemmingen en verkiezingen op gehaaste wijze plaats vinden en om te voorkomen, dat aan het partijbestuur onwelgevallige vraagstukken / De verkiezing van het presidium, de kandidaten- en de mandatencommissie geschiedde tegen het eind van de openbare zitting op 9 April bijzonder gehaast. De indruk bestaat, dat ook bij de verkiezing van het partijbestuur in de avond van 11 April het congres in grote tijdnood verkeerde. Verschillende gedelegeerden, die anders hun woonplaatsen niet meer konden bereiken, moesten vroegtijdig vertrekken. Waarschijnlijk werden zij in de gelegenheid gesteld hun stem vooraf uit te brengen. /worden aangesneden

Buitenlandse belangstelling

Zoals gebruikelijk werden op het congres begroetingsbrieven en telegrammen van talrijke communistische partijen in het buitenland voorgelezen. De Bulgaarse communistische partij betreurde het volgens haar in De Waarheid afgedrukte brief aan het congres, dat haar vertegenwoordiger geen visum was verleend, zodat deze niet in de gelegenheid was het congres persoonlijk te begroeten. De P.K.I. (Partai Komunis Indonesia) en de Britse communistische partij verontschuldigen zich, bij schrijven van hun resp. algemene secretarissen D.N. Aidit en Harry Pollitt, niet aanwezig te kunnen zijn. Volgens De Waarheid werd het congres toegesproken door een vertegenwoordiger van de PCF (Parti Communiste Français), het plaatsvervangend lid van het Franse Centraal Comité Gustave Ansard. Hij werd niet als spreker in een der openbare zittingen opgemerkt en heeft waarschijnlijk in een der besloten congreszittingen (mogelijk in de avond van 11 April) het woord gevoerd.

- 5 -

In de openbare zittingen richtten nog begroetingen tot het congres resp. een vertegenwoordiger van de KPD (Kommunistische Partei Deutschland) - waarschijnlijk de vooraanstaande KPD-functionaris Werner Sterzenbach - en een vertegenwoordiger van de Deense CP. Afgevaardigden van de BKP (Belgische Kommunistische Partij) hebben mogelijk in besloten kring gesproken. In De Waarheid werd van hun optreden geen melding gemaakt; echter ontbreekt ook een schriftelijke begroeting van de zijde van de BKP, zodat valt aan te nemen dat BKP-afgevaardigden op het congres aanwezig zijn geweest.

Congresrede van Paul de Groot

Volgens de gebruikelijke opzet begon De Groot met een uitvoerige analyse van de buitenlandse politieke toestand, waarbij hij de hoofdaandacht richtte op het gevaar van de Duitse herbewapening. Hij trok daarbij een parallel tussen de situatie voor 1870, 1914 en 1939 en trachtte aan te tonen dat Duitsland er telkenmale na een nederlaag sneller in slaagt om zich wederom te bewapenen. Tegenover de eensdeels bewuste misleiding en anderzijds fatale kortzichtigheid van de auteurs van de Parijse accoorden stellen de communisten, aldus De Groot, de absolute zekerheid, dat deze accoorden tot hernieuwde agressie ook tegen het Westen en tegen Nederland moeten leiden. Zij zijn echter nog niet geratificeerd en nu kan nog blijken of de Westelijke mogendheden alsnog tot onderhandelingen bereid zijn voor het te laat is. Door de verklaring van Boelganin heeft de Sowjet-regering nog alle wegen open gelaten om tot een vreedzame regeling te komen van het Oostenrijkse vraagstuk, de Aziatische problemen en ook van het Duitse vraagstuk.

Naar de mening van de algemeen partijsecretaris gaan steeds meer Nederlanders het gevaar van de Duitse herbewapening inzien. Ook in Nederland vertoont zich allereerst onder de socialistische arbeiders en intellectuelen de scheiding die zich in de gehele Westerse sociaal-democratie aftekent tussen voor- en tegenstanders van de Duitse Wehrmacht. Daarvoor is het optreden van het Sociaal Democratisch Centrum in de PvdA als een symptoom te beschouwen. Dit Centrum kan ons volk grote diensten bewijzen wanneer het de strijd tegen de Duitse herbewapening in de PvdA aanbindt, hetgeen alleen mogelijk is wanneer wordt afgezien van het in deze ernstige toestand dubbel schadelijke tegen elkaar opzetten van socialistische en communistische vredesstrijders.

Overgeende tot een bespreking van de binnenlandse politieke toestand wees De Groot erop, dat de voornaamste gebeurtenis in Nederland de verschijning van het Mandement is geweest. De achtergrond daarvan is een altijd weer samengaan van het Duitse imperialisme en de reactie in het binnenland. De strijd tegen de mandementspolitiek is vooral een kwestie van massa-actie tegen de politieke en sociale reactie. Daartegen moet het gehele gewicht van de verenigde arbeidersklasse, van de volksmassa in de schaal worden geworpen. Eenheid tegen Romme, dat is het parool voor brood, vrijheid en vrede.

"Zwendel met de welvaart"

De economische toestand besprekende, vestigde De Groot er de aandacht op, dat, terwijl de winsten van de ondernemers blijven stijgen, de verarming der arbeidersmassa steeds groter wordt. De Amsterdamse stakingen hebben de zwendel met de welvaart een geduchte klap gegeven. De klassenstrijd bestaat echter niet alleen uit stakingen; zij moet elke dag en in elk bedrijf worden gevoerd.

De communisten verwerpen om principiële redenen de werkclassificatie. Dit betekent echter niet dat bij invoering hiervan het terrein aan de ondernemers en de reformistische vakbondsbestuurders moet worden prijsgegeven. De communistische tactiek moet aangepast worden aan de omstandigheden. Als men bij een bedrijf de werkclassificatie wil gaan toepassen, dan moeten de communisten elk nadeel voor de arbeiders terugdringen en van elke kans gebruik maken om er zoveel mogelijk voordeel uit te slaan. Waar het voornaamste kwaad schuilt in de willekeur en de eigenmachtigheid van de ondernemers om de loonberekeningen vast te stellen, moet van de ondernemers worden afgedwongen de arbeiders-vertegenwoordigingen een vetorecht over de loonberekening te verlenen.

Ook tegenover de principeel af te wijzen ondernemingsraden moet een bewegelijke tactiek worden toegepast. Een dergelijke ondernemingsraad moet niet worden geboycot, maar deze moet beschouwd worden als een reactionair parlement. Dit houdt in, dat aan de verkiezingen daarvoor moet worden deelgenomen en dat de communisten in, zowel als buiten de ondernemingsraad de eisen van de werkers moeten laten horen om zoveel mogelijk concessies van de kapitalistische machthebbers af te dwingen.

Onbevredigend geachte partij-organisatie

Vervolgens besprak De Groot uitvoerig de noodzakelijk geachte verbeteringen in de partij-organisatie. Hij lichtte deze toe aan de hand van een terzake ingediende en aan het congres voorgelegde resolutie. De organisatie van de partij is, volgens De Groot, niet voor haar taak berekend. Terwijl de CPN bij de Statenverkiezingen in 1954 284.000 stemmen behaalde konden in de door de partij ondersteunde anti-Wehrmacht-petitie van "Dat Nooit Weer" niet meer dan 207.560 (stand 2 April 1955) handtekeningen worden bijeengebracht. En dit waar bij de grote instemming die het petitionnement in andere kringen vond, het mogelijk zou zijn geweest het dubbele van het huidige aantal handtekeningen te verkrijgen als alle communistische kiezers zouden zijn bereikt. De conclusie hieruit is, dat in belangrijke delen van de partij ernstige passiviteit heerst en dat de instructie en de organisatie aan de basis te kort schieten.

Bedrijfswerk

Het congres moet besluiten tot de opbouw en ^{het}geduldig ontwikkelen van het bedrijfswerk beschouwen als de hoofdtak bij het organisatie^{het}werk. Getracht moet worden in de belangrijkste, de doorslaggevende industriële bedrijven de communistische boom te planten en op te kweken. Terwijl de politiek en de agitatie van de partij communistisch zijn, gelijkt het organisatieleven veel op dat van de vooroorlogse democratie.

Organisatie en instructie

De voornaamste punten uit de resolutie over de organisatie en instructie zijn:

- een stelselmatige en volgehouden werving, allereerst gericht op het winnen van invloedrijke arbeiders, intellectuelen en andere werkers als leden van de partij. Om de onmiddellijke opname van nieuwe leden in het werk te vergemakkelijken wordt een voorlopige lidmaatschapskaart ingevoerd.

De Groot herinnerde er hierbij aan, dat de werving in schematische campagnes, waarbij van boven af taken waren gesteld, die op een bepaalde datum moesten worden volbracht, geen ernstig resultaat had opgeleverd.

Tot instelling van een voorlopige lidmaatschapskaart wordt overgegaan, omdat het door het gebruikelijke partijonderzoek te lang duurt voordat tot inschrijving kan worden overgegaan.

- voortdurende zorg voor het opkweken van nieuw kader.

- het voeren van een voortdurende strijd binnen de partij voor het in praktijk brengen van de Leninistische organisatiebeginselen, voor collectiviteit en voor waakzaamheid tegen het gewroet van de BVD en andere volksvijandige elementen.

- het verbeteren en uitbreiden van de scholing. Het behandelen van actuele problemen in de basisscholing.

- een voortdurende werving van nieuwe abonné's voor De Waarheid.

- het versterken van de financiële positie van de partij.

Evenals het partijbestuur moeten ook afdelings- en districtsbesturen een jaarlijkse begroting opstellen. Het gehele geldelijke beheer moet in handen van de politiek verantwoordelijke leiding berusten, eventueel met technische hulp. Het beheer van de landelijke financiën van de partij mag niet langer over verschillende kassen verdeeld zijn, doch moet in één hand worden gebracht.

- het partijbestuur moet een nieuwe organisatie-secretaris kiezen, die voor het gehele organisatie^{het}werk verantwoordelijk is tegenover het dagelijks bestuur. Er moeten landelijke instructeurs worden aangesteld in het bijzonder voor het opbouwen van afdelingen in de belangrijkste industriële bedrijven. Het voltallige partijbestuur moet tenminste

- 8 -

twee maal per jaar de toestand van de partij-organisatie bespreken aan de hand van een door het dagelijks bestuur opgesteld gedetailleerd verslag.

De Groot gaf zijn gehoor duidelijke richtlijnen voor de verkiezing van het partijbestuur. Na de oorlog werden de partijbestuurders voornamelijk getest op hun aandeel in de strijd tijdens de bezetting. Echter degenen, die zich niet op de nieuwe omstandigheden konden instellen, moeten afvallen. Er moet nu een nieuwe test zijn, nl. de test van vandaag en morgen. Daarbij moet gelet worden op partijgenoten, die actief zijn in de strijd voor de vrede, bij stakingen en in de strijd binnen de partij voor de doorvoering van een juiste Leninistische politiek en de versterking van de organisatie.

De nieuwe petitie

In het slot van zijn rede kondigde De Groot de reeds in andere landen begonnen nieuwe handtekeningen campagne tegen de atoom- en andere vernietigingswapens aan. De partij zal deze actie met al haar vermogens ondersteunen en daarbij de petitionnementsactie tegen de Parijse accoorden in omvang en kwaliteit overtreffen.

Aspecten

Zoals te verwachten was biedt de congresrede van De Groot in politiek opzicht weinig nieuwe aspecten. Het hoofdprobleem van dit congres was de verbetering van de partij-organisatie.

Kennelijk ziet de CPN er heil in het Sociaal Democratisch Centrum wat vriendelijker te bejegenen dan in medio Februari, toen Marcus Bakker de totstandkoming van het Centrum commentarieerde. Bakker vroeg zich toen af of het Centrum, evenals indertijd De Vlam, weer door de PvdA-leiding de taak was toebedeeld om de radicale elementen in de PvdA op te vangen en hen van eenheid van actie met de communisten af te houden.

Uit de door de partijleiding aangegeven bewegelijke tactiek t.a.v. de werkclassificatie en de ondernemingsraden blijkt duidelijk hoe moeilijk de communistische politiek ten deze in de praktijk uitvoerbaar was.

Wagenaar's taak

De resolutie betreffende de organisatie en instructie betekent in wezen een volledige afwijzing van het door de organisatie-secretaris Gerben Wagenaar gevoerde beleid. De opdracht aan het partijbestuur om een nieuwe organisatie-secretaris te kiezen maakt hier geen twijfel mogelijk.

- 9 -

Op te merken valt hierbij, dat eerst thans duidelijk is geworden dat Wagenaar sinds het vorige congres de functie van organisatiesecretaris heeft bekleed. In 1952 kon hiervoor nog slechts een aanwijzing worden gevonden in het feit, dat hij op het congres de inleiding over de organisatorische stand van zaken hield.

Het valt niet aan te nemen, dat de afkeuring van Wagenaar's beleid als organisatiesecretaris hem tevens zijn voorzitterschap der partij zou kosten. Deze functie, die in andere West-Europese partijen niet bestaat, is alleen van betekenis tegenover de buitenwereld en heeft in het interne partijbestel weinig waarde.

Discussie n.a.v. Congresrede Paul de Groot

Bij deze in De Waarheid vrij uitvoerig afgedrukte discussie traden, gelet op het congresmateriaal (Discussiegrondslag en de drie Congreskranten), weinig nieuwe gezichtspunten naar voren.

Marcus Bakker oefende zelfcritiek uit terzake de leiding van de krant. Hij meende dat deze veelal te pessimistisch wordt geredigeerd, terwijl toch een onuitputtelijke bron van nieuws over de successen van het communisme in de Sowjet-Unie, China en de volksdemocratische landen ter beschikking staat. De redactie benadert de vraagstukken nog vaak negatief. Zo wordt bijv. betoogd dat de Duitse herbewapening kan worden tegengehouden, maar de bewijzen, waarop dit inzicht steunt, worden onvoldoende aangevoerd.

Belangwekkend was de geheel aan de organisatorische problemen gewijde discussie-bijdrage van Henk Hoekstra. Hij toonde zich verheugd over de reeds vóór het congres bereikte veranderingen en verbeteringen in de organisatie van het partijwerk.

Het lijkt geen twijfel dat Hoekstra, die sinds enige tijd als assistent van organisatie-secretaris Gerben Wagenaar optrad en die waarschijnlijk een groot aandeel heeft gehad in de op deze uitgeoefende critiek, zich met zijn discussiebijdrage aan het congres voorstelde als de door het partijbestuur nieuw te benoemen organisatie-secretaris.

Vakbeweging en politiek

Frits Reuter wees er wederom op, dat de EVC niet buiten de politiek kan blijven. Zij moet tegenover de politiek van de rechtse leiders van het NVV, die voor de Duitse herbewapening zijn, de hare van onafhankelijkheid, vrijheid en sociale vooruitgang stellen.

Wim van 't Schip, de secretaris voor het bedrijfswerk in het district Amsterdam, onderschreef de critiek van De Groot op het werk van de bedrijfsafdelingen. De CFN-afdelingen bij de overheidsbedrijven in Amsterdam hadden bij hun optreden "strikte illegaliteit" in acht genomen, z.i. een terugwijken voor het ambtenarenverbod, dat een terugslag op het gehele partijwerk had gegeven.

Verslag van de candidatencommissie en bespreking der
candidaten voor het partijbestuur

De indruk bestaat, dat in het door Jaap Brandenburg namens de candidatencommissie uitgebrachte verslag, ernstige critiek is uitgeoefend op Gerben Wagenaar en Frits Reuter, terwijl Henk Gortzak en Harry Verhey in mindere mate werden becritiseerd. De Waarheid heeft over deze agendapunten van het congres, die in besloten zittingen aan de orde kwamen, met geen woord gerept.

Plan voor a.s.verkiezingscampagne

Het besproken plan geeft o.m. aanwijzingen voor het beleggen van openbare vergaderingen en openlucht-bijeenkomsten, de verspreiding van verkiezingsmateriaal (manifesten, affiches e.d.), huisbezoek en het verkrijgen van de voor de campagne benodigde gelden, begroot op totaal f. 175.000.-.

Naast een toelichting op het plan voor de verkiezingscampagne gaf Verhey instructies omtrent het voeren van propaganda en agitatie. Hierbij wees hij op nieuwe, bij de staking in Amsterdam gehanteerde vormen ter verbreiding van de communistische denkbeelden. Het massale optreden van honderden agitatoren en de door hen gevoerde mondelinge agitatie was een succesvolle nieuwe methode gebleken. Hierdoor waren op straat kleine volksvergaderingen ontstaan, welke het mogelijk hadden gemaakt de strijd op een hoger plan te brengen, doordat de sociale vraagstukken verbonden werden met het probleem van de Duitse herbewapening.

Tactische aanwijzingen

In de strijd mogen we, aldus Verhey, noch de leiding en de aanhang van de PvdA over één kam scheren, noch de leiding in het algemeen aanvallen. De communisten moeten altijd de namen van die leiders van de PvdA noemen, die handelen tegen het belang van het volk, zoals Vermeer, Goehart, Vermeulen, De Kadt e.a. Het vuur van de agitatie moet dus gericht zijn op de pro-Duitse en de Amerikaanse leiders in de PvdA.

Bij oudere personen in de PvdA moet aangeknoopt worden bij de vroegere door die partij geleverde strijd. Nimmer mag gescholden worden op de partij zelf.

De jongere kiezers moeten benaderd worden op basis van "concrete en actieve" vraagstukken, zoals woningbouw, militaire dienst etc.

Zoals in de aanvang opgemerkt kon het congres wegens tijdgebrek over de inleiding van Verhey niet discussieren. Daarom werd besloten over het plan voor de verkiezingscampagne op binnenkort te beleggen districtsconferenties van gedachten te wisselen.

- 11 -

Beantwoording van de discussie n.a.v. zijn
congresrede door Paul de Groot

De algemeen partijsecretaris verklaarde wegens tijdgebrek niet diep te kunnen ingaan op het door de gedelegeerden te berde gebrachte. Hij stelde het vraagstuk der ledenwerving centraal en wees erop, dat deze als een der belangrijkste partijzaken ononderbroken moet doorgaan,

Siem Groenendijk uit Rotterdam en Adri Verreyt uit Tilburg, die bij de discussie aandacht hadden gewijd aan de goede resultaten behaald door regelmatige contrôle van de zijde van het partijbestuur, wees hij terecht met de opmerking, dat contrôle weliswaar nuttig en nodig was, doch dat het partijbestuur niet bestond uit een stel inspecteurs.

Niet uitsluitend arbeiders en keuterboeren

De in de discussiegrondslag voorgestelde wijzigingen in het beginselprogramma t.a.v. de landbouw, houden, aldus De Groot in, dat wij ons moeten richten tegen het "linkse" sectarisme, dat zich uitsluitend op de arbeiders en op de zeer kleine boeren oriënteert. De Groot waarschuwde, dat dit niet inhield, dat men nu naar de andere kant moest gaan doorslaan en achter de "dikke boeren" moest gaan aanlopen. In de discussiebijdrage van Usko van der Schans uit Groningen had hij reeds een tendens in deze richting menen te bespeuren.

Naar de mening van De Groot waren door de gedelegeerden vele goede voorstellen gedaan; deze waren op de geluidsband opgenomen en zouden na uitwerking aan het nieuwe partijbestuur worden voorgelegd.

5 Mei

Verheugend noemde de partijsecretaris het, dat communisten kans zien om in 5-Mei-comité's zitting te krijgen. Men moet zich echter niet laten verblinden door de leuze, dat dit een nationaal belang is. Het Nederlandse volk is onder het mom van het nationale belang al eeuwenlang bedrogen.

Uit de discussie is gebleken hoe het onvoldoende deelnemen van de partij aan de anti-Wehrmachtcampagne, voortduurt. Met man en macht moet deze actie echter worden ondersteund. "Wij moeten ons opmaken tot de grootst mogelijke strijd".

Financiering partij-uitgaven

Zowel Paul de Groot als Harry Verhey raakten dit onderwerp in hun resp. inleidingen aan. Ter toelichting wees De Groot erop, dat de communisten hun geldmiddelen alleen van de massa kunnen en mogen krijgen omdat deze middelen voor de actie in het belang van de massa zijn bestemd en dus alleen die massa haar eigen acties financieren kan.

- 12 -

Een nieuwe, in een resolutie neergelegde gedachte is, dat niet moet worden nagegaan, hoeveel geld nodig is om daarna de te voeren actie te bepalen, doch dat eerst moet worden vastgesteld welke actie noodzakelijk is, dan berekend moet worden, hoeveel geld deze actie vergt en vervolgens alles in het werk gesteld moet worden om dit bedrag bij elkaar te krijgen.

Natuurlijk, zo verklaarde De Groot, is het ons nog niet mogelijk al onze inkomsten en uitgaven gedetailleerd te publiceren. Wij behoeven onze vijanden niet in onze kaart te laten kijken. Maar voor onze leden en aan de door hen gekozen controlecommissies moet volledige rekening en verantwoording worden afgelegd.

Het heeft er de schijn van, dat de gedelegeerden op het congres met deze uiteenzetting over de financiële situatie van de partij genoeg hebben moeten nemen. Er is althans niet bekend geworden, dat van de zijde van de partijleiding aan het congres een financieel verslag is overgelegd.

Blijkbaar heeft geen der gedelegeerden het aangedurfd of nodig geacht De Groot te wijzen op het bepaalde in artikel 15 van de partijstatuten: "Voor het houden van het partijcongres brengt het partijbestuur een financieel verslag uit, dat in de organen van de partij wordt gepubliceerd!"

Of deze publicatie alleen wordt achterwege gelaten omdat volgens Paul de Groot de partij haar vijanden niet in de kaart wil laten kijken of omdat de partijfinanciën niet alleen door de massa worden opgebracht, blijft een open vraag.

Stellig niet zonder reden ontbreekt in de inmiddels als brochure in druk verschenen congresrede van De Groot een tweetal volzinnen, die tevoren in de tekst aan de gedelegeerden verstrekt wel waren opgenomen, nl. de hierboven geciteerde uitspraak over het nog niet gedetailleerd kunnen publiceren van alle inkomsten en uitgaven der CPN en de opmerking, dat het niet nodig is de vijanden in de kaart van de partij te laten kijken.

Harry Verhey liet zich in zijn inleiding op soortgelijke wijze als De Groot uit. Hij meende, dat de financiële campagnes der partij, die als politieke opvoedingscampagnes moeten worden gezien, op zich zelf reeds een overtuigend bewijs leveren van het nationale karakter van de communistische politiek. De financiële actie voor de verkiezingen toont aan wie de opdrachtgevers en geldgevers zijn dat is het volk. Geen andere politieke partij in ons land is, aldus de propaganda-secretaris, in staat en bereid om op dezelfde manier als wij in ons verkiezingsplan de geldzaken verbonden aan de verkiezingscampagne aan het volk voor te leggen en openbaar te maken.

Verkiezing en samenstelling van het Partijbestuur

De uitslag van de verkiezing voor het partijbestuur, welke plaats vond in de avondzitting van 11 April 1955 werd, zoals gebruikelijk, niet direct bekend gemaakt. De publicatie van de namen van de nieuw-gekozenen geschiedde eerst in de Waarheid van 23 April. Daarbij werd tevens vermeld, dat het partijbestuur uit het rapport van de telcommissie in een "dezer dagen" gehouden zitting was gebleken dat het nieuwe partijbestuur in zeer grote eensgezindheid was gekozen. Op deze zitting werden, volgens de Waarheid, het dagelijks bestuur en het partijsecretariaat met enige aanvullingen herkozen. Het nieuwe dagelijks bestuur en het partijsecretariaat zijn echter niet wereldkundig gemaakt.

In bijlage I is een overzicht gegeven van het partijbestuur in zijn nieuwe samenstelling, waarbij tevens een vergelijking is getrokken met de situatie in 1952.

Er is reden om aan te nemen, dat in de Waarheid-publicatie het partijbestuur niet in zijn volledige samenstelling werd bekend gemaakt. Hiervoor kan de partijleiding der CPN tweeërlei motief worden toegedacht:

1. Het Vrije Volk, dat mogelijk de hand heeft kunnen leggen op de aan de gedelegeerden verstrekte kandidatenlijst, publiceerde op 13 April, voorgevende het ongeduld der Waarheidlezers niet op een te grote proef te willen stellen, de namen van de leden van het nieuwe partijbestuur.

De partijleiding van de CPN reageerde op deze publicatie met de mededeling dat de door dit blad gegeven lijst foutief was.

2. Als tweede motief voor niet-volledige publicatie kan gelden dat men bepaalde gekozenen niet aan overheidsmaatregelen of moeilijkheden van andere aard wil blootstellen. Te denken valt hier bijv. aan de waarschijnlijk gekozenen P. Brandse (alias van Frans Diaz Bauste) uit Rotterdam, die statenloos is en aan wie om die reden moeilijkheden in de weg zouden kunnen worden gelegd.

B. MANTELORGANISATIES

Duitse herbewapening

De campagne tegen de herbewapening van West-Duitsland vond deze maand nog ongewijzigd doorgang in verband met het feit, dat op 26 April j.l. de behandeling der Parijse accoorden in de Eerste Kamer der Staten-Generaal aanving. Het actie-comité "Dat Nooit Weer" zond in het begin van de maand een perscommuniqué aan de dagbladpers, waarin wordt opgemerkt, dat de 30e Maart 1955 een dag van nationale schande is, omdat op die datum de accoorden van Londen en Parijs door de Tweede Kamer zijn goedgekeurd.

"Dat Nooit Weer" staat echter op het standpunt, dat een parlementair besluit, zo duidelijk tegen de wil van het volk genomen, zijn betekenis verliest, wanneer men zijn wil krachtig genoeg kenbaar maakt. Daarom richt de groep een ernstige oproep tot alle adhaerenten zich nog meer in te spannen om de veiligheid van ons land en de nabuurlanden te waarborgen.

Toch is, meer dan aanvankelijk het geval was, de vredesbeweging in de anti-Wehrmachtcampagne op de voorgrond getreden ten koste van de actiegroep "Dat Nooit Weer", wier optreden langzamerhand geringere betekenis kreeg.

Zo werd medio April 1955 in het weekblad "Vrede" een oproep gepubliceerd van het Secretariaat van de Nederlandse Vredesraad, waarin de Nederlandse bevolking werd opgewekt het verzet tegen de Parijse accoorden te versterken, aan de leden van de Ie Kamer brieven te zenden en hen in delegatieverband te bezoeken.

In een open brief aan deze Kamerleden ("Vrede", 22-4-'55) wijst het Werkcomité van de Nederlandse Vredesraad op de verantwoordelijkheid der senatoren t.a.v. dit vraagstuk en spreekt de verwachting uit, dat zij door het uitbrengen van hun stem de goedkeuring der verdragen zullen tegenhouden "in het belang van ons Volk, van Europa en van de gehele wereld".

De communisten beweren, dat voor de anti-Wehrmacht-Petitie reeds meer dan 200.000 handtekeningen zijn verzameld.

Anti-Atoombom

Inmiddels werd door de Nederlandse Vredesraad de voorbereiding van de nieuwe campagne tegen de atoombom ter hand genomen. Mede daaraan kan het worden toegeschreven, dat de activiteit van "Dat Nooit Weer" verminderde, omdat deze actiegroep geen algemeen-propagandistisch karakter heeft, doch voornamelijk een rol speelt in communistische campagnes tegen de Duitse herbewapening.

Daarmede is echter, nu ook de 1e Kamer de accoorden van Parijs heeft aanvaard, voor de communisten weinig eer meer te behalen. Het moment is dus gunstig voor een begin van de handtekeningenactie tegen de A-bom.

Blijkens een door de Vredesbeweging verspreide circulaire heeft de Nederlandse Vredesraad op 23 April j.l. te Amsterdam besprekingen gevoerd over het Duitse vraagstuk en het besluit van de N.A.V.O.-raad om een atoomoorlog voor te bereiden. Op deze vergadering werd de oproep voor de nieuwe campagne samengesteld, welke in "De Waarheid" van 26 April j.l. in de openbaarheid kwam. "Laat vanaf vandaag ons volk zich uitspreken", zo wordt daarin gesteld. "Gezamenlijk zijn de volkeren in staat de atoomoorlog te voorkomen". Voor wat betreft de voorbereiding van deze campagne op internationaal niveau wordt verwezen naar M.O. no 3/1955.

Uitstel Helsinki

De Wereldontmoeting voor de Vrede in Helsinki, die op 22 Mei e.k. zou aanvangen, is een maand uitgesteld, zogenaamd op verzoek van verschillende organisaties, die er mede aan wilden deelnemen.

De bijeenkomst zal thans plaatsvinden van 22-29 Juni 1955. De Nederlandse "vredesstrijders" zal dit uitstel welkom zijn, daar de benodigde financiën traag binnenkomen. De financiële taak, begroot op f 30.000,-- , is zwaar, temeer omdat gelijktijdig een actie gevoerd wordt ter versterking van het persapparaat der C.P.N. (f 125.000,--). Deze wordt, na afsluiting op 5 Mei, bovendien onmiddellijk gevolgd door de financiële campagne voor de verkiezingsactie der C.P.N., welke totaal f 175.000,-- zal moeten opbrengen.

Nederlandse Vrouwenbeweging

Reeds in het najaar van 1954 had de N.V.B. besloten een brede actie te organiseren tegen de toenemende duurte. In October van dat jaar werd een vlugschrift uitgegeven betreffende de ontwikkeling van de prijzen i.v.m. de 6% loonsverhoging. In Januari 1955 werd te Rotterdam een handtekeningen-campagne georganiseerd als protest tegen de verhoging van de melkprijs.

Ook deze maand gaf de N.V.B. een folder uit, waarin gewezen wordt op het voortduren van prijsstijgingen, huurverhoging e.d. Anderzijds, wordt betoogd, nemen de winsten der ondernemers toe en gaat men door met de "krankzinnige bewapening". De folder eindigt met de oproep: "Verzet U tegen de voortdurende aanslagen op Uw levenspeil. Weg met de huurverhoging, vóór het instellen van een prijzenstop".

Tot een werkelijk demonstratieve campagne is het tot op heden niet gekomen. De rustpozen tussen de verschillende onderdelen van de actie zijn te groot om een aaneengesloten geheel te vormen. Speelt hier mogelijk geldgebrek een rol?

Ook richtte de N.V.B. een schrijven tot de Vrouwenbond van de P.v.d.A., waarin uitvoerig wordt ingegaan op de strijd voor de rechten van de vrouw. De N.V.B. vestigt de aandacht op het feit, dat in het bijzonder de K.V.P., zowel vroeger als nu, de vrouw ten achter heeft gesteld en haar wil terugbrengen naar de keuken en tot onderworpenheid aan de man. In het geschrift wordt voorts gewezen op de agressiviteit van het Duitse militarisme.

De communistische jeugd

De activiteit van het A.N.J.V. blijft in alle opzichten onder de maat. De aanwezigheid van een urgentieprogramma, opgesteld tijdens het 6e congres in December 1954 is in de praktijk niet of nauwelijks merkbaar, noch ook heeft de aansporing van Rinus Haks tot verhoging van de politieke activiteit (vide M.O. 1/2-1955) enig zichtbaar resultaat. De landelijke leiding ziet geen kans kader en leden tot hogere prestaties op te schroeven dan wat politiek gerommel in de afdelingsvergaderingen. Dit blijft zonder effect, omdat op afdelingsniveau slechts voor sport, spel en feesten belangstelling blijkt te bestaan.

Wat dat betreft komen de viering van het 10-jarig bestaan van het A.N.J.V. en het 5e Wereldjeugdfestival eigenlijk goed van pas. Voor beide is echter (veel) geld nodig en voorlopig schijnt het Wereldjeugdfestival, dat van die twee de grootste mogelijkheden biedt voor een combinatie van feest en vakantie, aan de winnende hand te zijn.

Volgens de jongste berichten zouden reeds 430 adspirant-festivalgangers bij het nationale voorbereidingscomité zijn ingeschreven, ondanks het feit, dat de reis op f 165,-- per persoon werd begroot, waarbij uiteraard nog inschrijvingskosten moeten worden betaald.

Blijks een persbericht zijn in den lande 56 festival-secretariaten opgericht ten behoeve van de deelnemers. Het A.N.J.V. te Amsterdam zou een speciaal fonds hebben opgericht voor militairen, die "straks berooid uit de dienst komen", teneinde de reislustigen onder hen nog in staat te stellen het evenement te Warschau mede te beleven.

Het programma belooft dat van het festival te Boekarest in 1953 te evenaren, zo niet te overtreffen. Ook thans worden weer demonstraties voor internationale vriendschap, sportevenementen, filmvoorstellingen, excursies, ontmoetingen en discussies, alsmede tentoonstellingen geboden. Het Dagelijks Bestuur van het A.N.J.V. zag daarin aanleiding om de leden toe te roepen: Zorg dat je er bij bent -zorg, dat er vele andere jonge mensen bij zijn- Alle hens aan dek voor het grote feest van Vrede en Vriendschap in Warschau-enz. ("Jeugd" 23-4-1955).

EXTREMISTISCHE VAKBEWEGING

Het E.V.C.-Verbandsbestuur heeft een hiernieuwde oproep tot eenheid van actie aan de arbeiders gericht i.v.m. het verloop van de staking van het Amsterdamse overheidspersoneel. Het verklaarde, dat reeds tijdens de staking in een aantal plaatsen, o.a. Utrecht en Rotterdam, salarisverbeteringen in het vooruitzicht zijn gesteld en dat ook de regering gedwongen is de salarispositie van het Rijkspersoneel opnieuw in het georganiseerd overleg onder ogen te zien.

Het Verbondsbestuur is van oordeel, dat thans met ver-grote kracht in de particuliere bedrijven looneisen moeten worden gesteld. Wanneer deze niet worden ingewilligd, blijft slechts één weg open: de eenheid van actie. De staking is opnieuw een scherp wapen gebleken, dat de reactie ontzag inboezemt.

De E.V.C.-leiding haalt hierbij tevens een oud paard van stal. De leden van het N.V.V. worden opgewekt zich niet van de strijd te laten afhouden door de N.V.V.-leiding, die alle wettige en onwettige middelen gebruikt heeft om de staking te breken. Daarentegen moeten zij zich ten doel stellen het N.V.V. tot een strijdbare organisatie te maken.

De communisten zijn uiteraard niet van plan daarbij werkloos toe te zien. Meermalen werd dezerzijds opgemerkt, dat men in die kringen nog voortdurend een fusie voorstaat tussen E.V.C. en N.V.V. In de E.V.C.-kadergids van 1-4-1955 kwam deze gedachte opnieuw naar voren. In verband met het 10-jarig bestaan van het communistische vakverbond werd daarin de heilwens gepubliceerd:

"Gefeliciteerd en ... dat je het niet lang meer zal maken.
"Op ter versterking van de E.V.C., opdat we haar zo spoedig
"mogelijk in een strijdbaar N.V.V. kunnen doen opgaan".

Dit is ongeveer hetzelfde idee, dat in het laatst van 1954 gedurende korte tijd in de C.P.N.-leiding veld won, t.w. opheffing van de E.V.C. ter bevordering van infiltratie door communisten in het N.V.V. Destijds werd dit plan echter wegens zijn twijfelachtige waarde weer overboord gezet.

Momenteel zijn de kansen voor welslagen daarvan stellig niet gunstiger dan in 1954. Het heeft er dan ook meer van, dat het bewuste artikel in "De Kadergids" eenvoudig een oproep tot voortzetting van de gebruikelijke ledenwerving is, dan dat het de aankondiging van een nieuwe tactiek t.a.v. het N.V.V. betreft.

Tactiek

De communistische vakbeweging staat voor een moeilijk probleem i.v.m. de gestaag voortgaande invoering van ondernemingsraden (O.R.), alsmede van werkclassificatie in verschillende bedrijven. Zoals bekend is zij principiëel tegen deze instellingen, doch het is de communisten, door hun geringe aanhang en door het feit, dat werkclassificatie voor vele arbeiders een reëel financieel voordeel betekent, niet mogelijk de verwezenlijking ervan daadwerkelijk tegen te gaan. De enige tijd geleden bij de Draka te Amsterdam gehouden verkiezingen voor de O.R. werden door de E.V.C., in dat bedrijf sterk vertegenwoordigd, geboycot. Meer dan de helft der arbeiders deed ingevolge bekomen instructie aan de verkiezing niet mede. Desondanks werd een O.R. samengesteld. Achteraf kreeg de E.V.C.-leiding in dat bedrijf van communistische zijde het verwijt in dit geval een onjuiste tactiek te hebben gevolgd.

De ontwikkeling bij de Draka werd in besloten vergaderingen door de communisten druk besproken en er vloeiden talrijke discussies uit voort. Vrij algemeen -met uitzondering van de meest radicale elementen- zag men in, dat afzijdigheid op dit terrein niet gunstig was. Gesteld werd, dat ondanks principiële stellingname de E.V.C. in de toekomst toch aan dergelijke besprekingen c.q. verkiezingen zou moeten deelnemen teneinde althans zoveel mogelijk de nadelen, welke uit de instelling van de O.R. zouden voortvloeien, af te wenden. Ook t.a.v. de werkclassificatie werd deze methode boven algehele passiviteit geprefereerd.

Staking te Amsterdam

In het vorige maandoverzicht werd een nadere beschouwing aangekondigd betreffende de staking van het Amsterdamse overheidsperoneel, welke op 31 Maart j.l. aanving.

Voor goed begrip van de achtergrond van de staking zij vermeld, dat de communisten eventuele actie-mogelijkheden onder het Amsterdamse overheidsperoneel bij voorkeur peilen met behulp van de stemming van de werknemers bij het Gemeentelijk Vervoer Bedrijf (G.V.B.).

Zoals bekend vond op 3 October 1953 bij de Amsterdamse Tram gedurende 24 uur een z.g. "model-actie" plaats in verband met verschillende grieven t.a.v. salariering en dienstindeling.

Het toen functionnerende actie-comité, waarin verschillende vooraanstaande communisten zitting hadden, verloor echter veel van zijn invloed door onderlinge onenigheid. Een tweede factor, die de rust in het bedrijf in de hand werkte, was de wijziging in de directie van het G.V.B. door aanstelling van een nieuwe directeur.

Niettemin poogden de C.N.N. en de B.N.O.P. voortdurend, o.m. door propagandistische publicaties in hun persorganen, de ontevredenheid onder het overheidspersoneel aan te wakkeren.

Na langdurige interne voorbereidingen begon de B.N.O.P. in de aanvang van 1955 opnieuw openlijk agitatie te voeren. Zo wees de B.N.O.P.-hoofdbestuurder Groot Roessink op 17 Februari 1955 op een openbare vergadering, die belegd was in het kader van de eis van 10% loonsverhoging, op het nijpende tekort aan personeel bij alle gemeentediensten, op de eis van herclassificatie (plaatsing in een hogere loonklasse) en op de noodzakelijkheid van eenheid van actie tussen E.V.C.-ers, N.V.V.-ers en ongeorganiseerden: "We hebben niet genoeg aan woorden, maar we moeten daden zien."

Een ander spreker verklaarde: "Net als in Februari 1941 zullen we onze tanden moeten laten zien." (Ook de Februari-staking 1941 begon met een actie van het Trampersoneel).

Ook daarna werd de situatie bij de Tram nauwkeurig door de communisten (B.N.O.P.) in het oog gehouden, hetgeen ook de bedrijfsleiding was opgevallen.

Tot een openbare demonstratie kwam het op 19 Maart j.l., toen "enkele honderden" Amsterdammers op het Amstelveld bijeen kwamen om de eis voor 10% loonsverhoging kracht bij te zetten. In de communistische pers verschenen de foto's van enige "klassebewuste strijders" voor de verbetering der sociale omstandigheden, werkzaam bij verschillende belangrijke gemeentediensten.

Op 24 Maart verspreidde een uit 6 personen bestaand, voorlopig actie-comité -waarin enige vooraanstaande communisten, leden van de B.N.O.P.- een manifest met steunlijsten onder het trampersoneel (zie vorig M.O. blz. 15). Aan de bereidheid om in te tekenen op deze steunlijsten zou de stemming en geneigdheid tot staken kunnen worden bepaald, zo werd gezegd.

Groot Roessink riep middels De Waarheid (23-3-'55) op tot verzet van alle ambtenaren en werklieden in dienst van de overheid, daar het overleg tussen de Regering en de erkende vakbonden was vastgelopen.

"Enige leden van het overheidspersoneel" zouden na onderzoek van de stemming bij de Stadsreiniging tot de conclusie gekomen zijn, dat bijna het gehele personeel aldaar bereid was een halve dag te staken voor de eis van 10% loonsverhoging (De Waarheid, 26-3-'55).

Ook in dit bedrijf werd door een inmiddels gevormd afzonderlijk communistisch actie-comité met betrekking tot de loonsverhoging een oproep verspreid om op 30 Maart in openbare vergadering bijeen te komen en daar te beslissen of men over zou gaan tot een protest-staking van een halve of een hele dag. Zoals bekend besloot op die dag zowel het personeel van de Stadsreiniging als het Tram-personeel tot een staking van 24 uur op 31 Maart.

Vanzelfsprekend probeerden de communisten ook in andere overheidsbedrijven gelijktijdig tot stakingsacties te komen en zelfs daarin zo mogelijk ook Rotterdams overheidspersoneel te betrekken. Op een openbare vergadering van de B.N.O.P. voor het Rotterdamse Trampersoneel in de nacht van 1 op 2 April j.l., waar twee vertegenwoordigers van het stakende Amsterdamse trampersoneel het woord voerden, bleek echter, dat de werknemers in de Maasstad in het geheel niet tot staking bereid waren.

In diverse Amsterdamse gemeentebedrijven, n.l. bij de Haven- en Handelsinrichtingen, Publieke Werken, Gemeentelijk Electriciteitsbedrijf (Gasfabrieken), de Was-, Schoonmaak-, Bad- en Zweminrichtingen en de Waterleiding, legde een groot gedeelte van het personeel in de periode van 31 Maart t/m 5 April voor korte of langere tijd het werk neer.

Tevens braken in hetzelfde tijdvak in een aantal particuliere bedrijven sympathie-stakingen uit, mede door toedoen van communistische agitatoren. Vooral het inzetten van militairen zette kwaad bloed. In de Metaal-sector leden de stakingsleiders echter een vrijwel volledige nederlaag, omdat de arbeiders daar op korte termijn in hun bedrijven uitkering van een aandeel in de winst tegemoet zagen.

Direct bij de aanvang van de staking begonnen de communistische personen op volle kracht te werken. Talrijke vlugschriften, zowel van de zijde van de C.P.N. als van de voornaamste E.V.C.-bedrijfsbonden, wekten op tot solidariteit met de stakers en stelden tevens, dat nu het moment was aangebroken om door actie ook in eigen sector tot positieve verbetering te komen.

Hierbij dient te worden opgemerkt, dat de financiële ondersteuning van de stakende arbeiders (in totaal ruim 4000 leden van het gemeentepersoneel) de grootste zorg voor de stakingsleiding is geweest, aangezien de erkende vakcentrales zich hadden gedistancieerd en de E.V.C. van haar kant weinig steun kon bieden i.v.m. de preciaire situatie van haar weerstandskassen.

Van de aanvang af beijverden de communisten zich om de solidariteitscampagne tot een zo goed mogelijk succes te maken. Vooral in, maar ook buiten Amsterdam, werd druk op de steunlijsten ingetekend.

Volgens officiële gegevens van het stakingscomité werd ongeveer 70 mille voor de stakers ingezameld.

Publicaties in de bona-fide pers maakten echter melding van f 30.000,-- extra, die in de kassen van de C.P.N. zouden zijn verdwenen.

Tevens circuleren onder het gemeentepersoneel hardnekkige geruchten, dat sommige leden van het stakingscomité goede sier hebben gemaakt van hun toevertrouwde gelden.

De stakingsuitkering bedroeg niet meer dan f 7,-- per persoon per dag, vermeerderd met f 0,75 voor ieder kind. Voorts hebben de buiten Amsterdam woonachtige personeelsleden de gebruikelijk pensioentoeelage uiteraard gemist.

De C.P.N.-B.N.O.P. beoogden aanvankelijk slechts een proteststaking van 24 uur. Zo verklaarde de bekende communist W. Oomen op een openbare vergadering van trampersoneel op 1 April, dat hij vóór hervatting van het werk was.

De "brede comité's"

... / voorgelegd

Na afwijzing van de eisen, door een stakingsdelegatie aan de burgemeester van Amsterdam, werd echter tot verdere actie besloten. De communisten bleken de contrôle over de handelingen van het Tramcomité en het personeel te hebben verloren. Vergaderingen van het trampersoneel op 1 en 2 April hadden een zeer rumoerig, soms zelfs chaotisch verloop. Het feit, dat de communisten bij voorkeur werken met z.g. brede comité's (d.w.z. voor het merendeel uit niet-communisten bestaande) heeft ten gevolge, dat de C.P.N. vooraf niet alle consequenties van een ontketende actie kan overzien.

Een functionaris van een der erkende bonden ondernam begin April een afzonderlijke stap bij B. en W., naar aanleiding waarvan een circulaire aan de stakers werd gericht.

Het lijkt erop alsof men deze circulaire heeft aangegrepen om tot werkhervatting te komen. Dit laatste geschiedde op 5 April.

Repercussies

Nadat de personeelsleden zich op die dag voor de arbeid bij hun kantoren meldden bleek hen, dat + 90 personen, die aan de staking hadden deelgenomen, voorlopig door B. en W. waren geschorst. Als reactie hierop ging ongeveer 50 man van de afdeling Bestrating van Publieke Werken gedurende de rest van de dag opnieuw in staking, doch dit vond geen weerklank in de andere bedrijven. Wel werden over deze kwestie weer talrijke pamfletten verspreid en betoogde "De Waarheid" bijna dagelijks, dat de Amsterdamse stakers eventuele rancunemaatregelen van het gemeentebestuur met kracht zouden weerstaan. De eis van herclassificatie in het georganiseerd overleg moest onverkort worden gehandhaafd.

Toen op 13 April j.l. bekend werd, dat ruim 60 personen ontslag was aangezegd, heeft het personeel van Publieke Werken een openbare vergadering belegd, als gevolg waarvan de volgende dag enige honderden arbeiders van deze dienst het werk wederom neerlegden. Deze staking werd na een dag opgeheven.

Op een bijeenkomst van personeel van de Tram en de Stadsreiniging op 14 April j.l. werd echter besloten om voorlopig gedurende een termijn van drie weken af te wachten of de eisen van het overheidspersoneel inderdaad in het Georganiseerd Overleg ter sprake zouden worden gebracht.

Intussen poogt men uiteraard zoveel mogelijk medestanders en steun te vinden door in niet-communistische kringen begrip te kweken voor het standpunt van de stakers. De communisten blijven voeling houden met het Amsterdamse overheids personeel, teneinde de mogelijkheid van eventuele nieuwe acties te onderzoeken.

Op en na 16 April j.l. werden door de Justitie te Amsterdam diverse stakingsleiders gehoord, verdacht van overtreding van de artt. 358 subs. 131 W.v.S.

Tegen deze maatregelen werd in de communistische pers heftig geageerd.

HOOFDSTUK III - ANDERE STROMINGENDe Derde Weg

De Vredesbeweging "De Derde Weg" wilde aanvankelijk geen vereeniging zijn, doch slechts een organisatie, waarvan men reeds deel uitmaakte door adhaesie te betuigen met de doelstellingen ervan. Deze opzet is echter niet langer doeltreffend gebleken. In de op 5 Maart j.l. te Amsterdam gehouden algemene vergadering is daarom besloten de beweging te organiseren als een vereeniging. Inmiddels werd een Algemeen Bestuur gekozen, waarvan de samenstelling is bekend gemaakt in het April-nummer van "De Derde Weg". Men wil voorts nog een Dagelijks Bestuur, een "Bewegingsraad" en regionale en plaatselijke afdelingen instellen. Ook zal een financiële actiecommissie worden gevormd.

In hetzelfde orgaan wordt in antwoord op de vraag wat "De Derde Weg" in de drie jaar van haar bestaan heeft bereikt, erkend dat dit zeker niet is wat velen verwacht hadden, n.l. een door tienduizenden gedragen massabeweging. Wel is bereikt, aldus het betoog, dat "onze tegenstanders ons beschouwen als een belangrijke niet-communistische beweging alsmede dat De Derde Weg een steeds meer begrepen en de aandacht hebbende politieke beschouwing is, waarover minstens wekelijks in de grote dag- en weekbladen geschreven wordt".

"De Derde Weg" is er ook blijkens deze uitlating nog steeds niet in geslaagd brede kringen voor haar streven te activeren.

Spartacus

Tijdens de jongste stakingen in Amsterdam heeft de communistenbond "Spartacus", zij het in geringe mate, van zich doen spreken. Zondag 3 April verspreidden enkele aanhangers pamfletten onder het publiek waarin hun visie op de staking en de op de door de stakers te volgen tactiek werd gegeven. Geheel in overeenstemming met hun principe gaven zij de stakers het advies de zaken in eigen hand te nemen. Sterk werd het optreden van de erkende vakbonden gehekeld, doch hiernaast werd ook met klem gewaarschuwd voor de bemoeiingen van C.P.N. en E.V.C., welke, zo heette het, alleen op eigen voordeel uit waren. Het aandeel van de C.P.N. in het uitbreken van de staking werd gebagatelliseerd; ook werd beweerd, dat de stakers bewust C.P.N.-invloed uit de actie-comité's zouden hebben geweerd.

Gelet op het feit, dat de communistenbond "Spartacus" slechts een klein aantal aanhangers heeft, is het opmerkelijk, dat "De Waarheid" het de moeite waard heeft gevonden op een en ander met een artikeltje te reageren, waarin de Spartacisten voor lieden uit de politieke onderwereld, kortom voor "Trotzkisten" worden uitgekreten.

De reden daarvan is waarschijnlijk, dat de C.P.N. van het optreden van de Spartacisten hinder ondervindt, daar deze raden-communisten uiterst felle agitatoren zijn, met een gedegen Marxistische scholing.

Het schijnt de bond de laatste tijd vrij voorspoedig te gaan; het periodiek "Spartacus" wil men binnenkort in gedrukte vorm laten verschijnen in plaats van gestencild.

N.E.S.B. exit

Door het verwerpen van de door de N.E.S.B.-leiders Mr J.A. Wolhuis en P. van Tienen ingediende cassatieverzoeken, heeft de Hoge Raad definitief een einde gemaakt aan het bestaan van de Nationaal Europese Sociale Beweging.

Zich aansluitend bij de conclusie van de Procureur-Generaal overwoog het hoogste rechtscollege dat de strekking van artikel 12 van het besluit landverraderlijke organisaties is te voorkomen dat aanhangers van deze ontbonden organisaties, waaronder bepaaldelijk de N.S.B., te eniger tijd straffeloos het streven daarvan in het bevrijde Nederland zouden kunnen voortzetten, zulks door middel en onder het mom van nieuw op te richten organisaties van op kenmerkende punten overeenkomstige doelstelling of feitelijke activiteit.

HOOFDESTUK IV - ACTIVITEIT VAN INDONESIËRS, CHINEZEN, WEST-INDIËRS ETC.

Comité-werk

De "Perhimpunan Indonesia" (P.I.) te Amsterdam kreeg de leiding in handen van drie comité's, te weten één voor de Lebaran (het einde van de vastenmaand), één ter organisatie van een afscheidsavond voor de afgetreden Indonesische Hoge Commissaris en één ter ondersteuning van de talloze slachtoffers der overstromingen in Djambi.

Agitatie

Ter afscheidsbijeenkomst van de Indonesische Hoge Commissaris werden weer bekende communistische en anti-Nederlandse klanken gehoord. De vertegenwoordiger van de Communistische "Ikatan Buruh Indonesia" (I.B.I.) -bond van Indonesische arbeiders- sprak er over "het verderfelijke buitenlandse kapitaal" in Indonesië en eiste de overdracht van Nieuw-Guinea (West-Irian) aan de Republiek Indonesia. De onder Nederlandse leiding staande terreurbenden in Indonesië moesten worden opgerold. (Nog steeds wordt Nederland ervan beticht deze benden te gebruiken tegen de Indonesische Regering).

Geld gevraagd

Het bestuur der "Perhimpunan Indonesia" heeft zich schriftelijk gewend tot verschillende personen (die blijk hebben gegeven van hun welwillendheid jegens deze vereniging) met het verzoek om een geldelijke bijdrage voor haar actie. De desbetreffende brieven zijn getekend door de verenigingssecretaris, Ong Hui Yang, een bekende communist.

Afgereisd

De P.I.-er en E.V.C.-propagandist Sudirdjo, die in het bijzonder belast was met de communistische propaganda onder de Indonesische schepelingen, is op 16 April j.l. bij Vaals de grens overgestoken naar West-Duitsland. Hij vertoefde in gezelschap van de bekende Max Meijer, hoofd van de afdeling Buitenland der E.V.C.

Sudirdjo heeft bij de grenspassing opgegeven naar Bonn te gaan om daar te studeren doch de juistheid hiervan is tot dusverre nog niet gebleken. Hij was sedert de arrestatie -ter verwijdering uit Nederland- van R. Sunito en Go Gien Tjwan ondergedoken.

Indonesische studenten in Europa

Blijkens een circulaire van de Indonesische studentenvereniging "Persatuan Peladjar Indonesia" (Rotterdam) bestaat het voornemen in de zomer van dit jaar een "Conferentie van Indonesische Studenten in Europa" te organiseren, waarop o.a. de economie en de welvaart van het Indonesische volk, benevens de binnen- en buitenlandse politiek van Indonesië aan de orde zullen komen. Iedere Indonesische student, hetzij in West- of Oost-Europa, zal welkom zijn. Het secretariaat van het bereids gevormde centraal comité is te Bonn gevestigd. Als secretaris treedt op de inder-tijd wegens zijn communistische opvattingen niet in Nederland toegelaten Chairul Saleh.

Via Schiphol

Op doorreis naar landen achter het IJzeren Gordijn deden meerdere personen uit Indonesië ook in de jongste weken Schiphol aan. Een Sobsi-delegatie van negen Indone-siërs arriveerde hier uit Djakarta op weg naar Moskou voor de 1 Mei-viering. Vanwege de E.V.C. werden deze afgevaardigden op Schiphol uitgeleide gedaan.

De Nederlandse communisten blijven geregeld aandacht schenken aan de communistische activiteiten in Indonesië.

Het dagblad "De Waarheid" gaf daarvan ook nu weer blijk door intensieve en actuele berichtgeving, die veelal verre van objectief is. Een verwrongen beeld bracht "De Waarheid" van 25-4-'55 over de resultaten der juist beëindigde Aziatische en Afrikaanse Conferentie te Bandoeng. Dat daar ook het communistische kolonialisme was aangevallen werd zoveel doenlijk verdoezeld. De Chinese premier Tsjoë En-Lai paradeerde als de held, die het wederzijds begrip heeft gestimuleerd.

Agressieve uitspraak

Intussen heeft D.N. Aidit, de secretaris-generaal van de P.K.I., de Indonesische communistische partij, tijdens een vergadering op Bali bij voorbaat een soort banvloek over de Nederlanders uitgesproken. Ingeval de P.K.I. met de a.s. verkiezingen in Indonesië aan de macht komt, zullen alle Nederlanders uit Indonesië worden verdreven, ook uit Westelijk Nieuw-Guinea, aldus Aidit.

Financiële zorgen

In "De Koerier", maandorgaan van "Ons Suriname" te Amsterdam, verscheen een beschouwing waaruit blijkt, dat de financiële toestand van het blad weinig rooskleurig is.

Na het uittreden van de verenigingsvoorzitter is deze functie nog niet vervuld.

Zowel in "Ons Suriname" als in de z.g. culturele vereniging "Wie Eegie Sanie", eveneens te Amsterdam gevestigd, heerst een zekere verdeeldheid en onrust. De eenheid, welke er bestond tijdens de actie tegen de aanvaarding van het z.g. Statuut (meerdere zelfstandigheid voor Suriname en de Nederlandse Antillen binnen het Koninkrijk) is in ieder geval volkomen verdwenen, al is het verlangen naar volledige souvereiniteit ongewijzigd gebleven.

Ambonnezen

Opgericht is een nieuwe Ambonnesse vereniging met name "Perkumpulan Kepentingan Rajat R.M.S.". Zij richt zich tot de Ambonnezen die in Nederland buiten de Ambonnesse woonoorden leven. Enkele leden (Nederlanders) van het "Veteranen Legioen" afdeling Amsterdam hebben terzake medewerking verleend. Eén hunner treedt op als secretaris van de Amsterdamse afdeling dezer nieuwe Ambonnesse vereniging. Haar doel is het verlenen van steun aan de R.M.S.-strijd, waarbij zij zich schaart achter de reeds geruime tijd bestaande Ambonnesse vereniging "Badan Perwakilan Rakjat Maluku Selatan" (B.P.R.M.S.) te 's-Gravenhage. Deze organiseerde enige feestelijkheden op 25 April j.l. ter gelegenheid van het feit, dat vijf jaar geleden de Republiek der Zuid-Molukken werd uitgeroepen.

HOOFDSTUK V - AGENDA (Mei 1955)

	<u>Datum</u>	<u>Bijeenkomst</u>	<u>Plaats</u>	<u>Organisatie</u>
	21-23 Mei	<u>4e Congres BNOP/EVC</u>	Amsterdam	EVC
x	21 Juni	Jaarlijkse landdag NVB	Montferland	NVB
	22-29 Juni	<u>Wereldvredecongres</u>	Helsinki	WVR
	Juli	Internationaal Congres van Moeders	Parijs	IDVF
	10-22 Juli	2e Int. Cursus voor Medische Studenten	O-Berlijn	IUS
	31 Juli- 15 Aug.	<u>5e Wereldjeugdfestival</u>	Warschau	WFDJ) IUS)
	September	2e Wereldcongres van Doktoren	Londen of Kopenhagen	WCD
	21-25 Sept.	2e Int. Conferentie VVI-Voeding	Sofia	WVV
	October	<u>4e Congres van de EVC</u>	---	EVC
	Herfst '55	Int. Conferentie van journalisten	verm. Berlijn	IOJ
x	Maart '56	Conf. van Europese Vrouwen voor gelijke salariëring	---	WVV
x	1956	Conf. over Internationale samenwerking van Studenten	---	IUS

HOOFDSTUK VI - OVERZICHT DER STAKINGEN IN DE MAAND

APRIL 1955: ZIE BLZ. 28

30-4-1955.

Stakingen overzicht in
April 1955.

Bedrijf	Aanleiding	Inmenging Vakbonden	Resultaat	V o l g n o
Arbeiders NV Diamant mij. Egm. a/d Zee	Algemene actie voor loonsverhoging	ANDB-NVV en St.E- duardus- KAB steu- nen en leiden de actie	actie duurt nog voort	1
Arbeiders NV Diamant mij Amster- dam	idem	idem	idem	2
Pers.Gem. Vervoers- bedr. Asd.	plaatsing in ho- gere loongroep	BNOP-EVC gaf lei- ding	Geen resultaat een aantal sta- kers werd ontsla- gen	3
Pers.Gem. Publ. er- ken Asd.	idem en sympathi- seert met trampers.	idem	idem	4
NV Wilkens en Zoon schilders- bedr. Asd.	solidariteit met stakers in Over- heidsbedr. Gem.	EVC stookte	geen	5
Verschure en Co. Scheeps- werf ASd.	idem	idem	idem	6
NV Electro- zuur en Wa- terstof ga- br.Asd.	idem en eist 10 % loonsverhoging	idem	idem	7
Pers.Gem. Stadsrein. Asd.	plaatsing in hoge- re loongroep en sym- pathiseert met tram- pers.	BNOP-EVC gaf leiding	geen resultaat een aantal sta- kers werd ont- slagen	8

V: Begin De onder de stakingsstreep vermelde getallen geven het
o in aantal stakers aan. De boven de stakingsstreep vermelde
l vori- getallen geven het aantal arbeiders aan dat in normale
g ge toestand werkzaam is.
n Maand . staking met vooraf bepaalde tijdsduur (korter d.24 uur)
o - staking met vooraf bepaalde tijdsduur (24 uur of langer)
= staking met niet vooraf bepaalde tijdsduur

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1	12/3	45	-----																													
		45																														
2	14/3	500-600	-----																													
		500-600																														
3		=====																														
		Oplopend tot 1744																														
4		=====																														
		tot 4-5-55 oplopend tot 806; op 5-5-55 : 50																														
5		75	=====																													
		75																														
6		=====																														
		150																														
7		=====																														
		400																														
8		=====																														
		oplopend tot 850																														

Stakingen overzicht in
April 1955.

Bedrijf	Aanleiding	Inmenging Vakbonden	Resultaat	V o l g n o
Gem. disnst Handels- haven- inrichtin- gen Asd.	Plaatsing in hogere loongroep en sympa- thiseert met tram- pers.	BNOP-EVC gaf lei- ding	geen resultaat een aantal sta- kers werd ont- slagen.	9
Pers. Gem. Was- Schoonmaak Bad- en Zweminr. ASD.	idem	idem	idem	10
Philips Lampen fabr. Joh. de Wit Dordrecht	Protest tegen ver- scherping tarief	--	Directie schorste maatregel	11
Leidse Wol-spin- nerij Ne- vada te Leiden	Loongeschil	EVC stook- te	geen	12
Pers. Gem. Publ. Wer- ken Asd.	Plaatsing in hogere loongroep	BNOP gaf leiding	Geen	13
Conf. fa- br. NV De Riet- Molen te Enschede	te lage temperatuur in de werkruimte	Geen	Geen	14
Touwfabr. De Volhar- ding te Oude Pekela	Looneis	ATEK-EVC stookte	Geen	15

HOOFDSTUK VI.

Stakingen Overzicht in
April 1955.

V
o
l
g
n
o

Bedrijf	Aanleiding	Inmenging Vakbonden	Resultaat	
NV Gembouw Aannemers- bedr. te Den Haag	ontslag één der ar- beiders	Geen	ontslag bleef gehandhaafd	16
NV Kari Asd.	Niet afgekomen be- slissing over dis- pensatie op bepaal- de tarieven	Geen	eisen ingewil- ligd.	17

v Begin De onder de stakingsstreep vermelde getallen geven het
o in aantal stakers aan. De boven de stakingsstreep vermelde
l vori getallen geven het aantal arbeiders aan dat in normale
g ge toestand werkzaam is.
n maand . staking met vooraf bepaalde tijdsduur (korter d.24 u.)
o - staking met vooraf bepaalde tijdsduur (24 u. of langer)
= staking met niet vooraf bepaalde tijdsduur.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

16

80

40

17

7=
30 d's ochtends

SAMENSTELLING PARTIJBESTUUR CPN 1955 volgens publicatie inDe Waarheid van 23 April 1955:

Naam	Geb.datum	Woonplaats	Functie
Annie AVERINK	28-5-13	Amsterdam	medew.partijsecretariaat belast met vrouwenwerk.
Marcus BAKKER	20-6-23	Zaandam	hoofdredacteur Waarheid
Piet BAKKER	13-10-25	Ammerstol	pol.secr.distr. Den Haag
Friedl BARUCH	17-2-05	Amsterdam	redacteur Waarheid
Han BINDELS	2-4-23	Haarlem	pol.secr.distr. Kenn.land
x Chris BISCHOT	3-4-27	Amsterdam	pol.instr.distr. Den Haag
x Aaldert BLOKZIJL	1-12-21	Amsterdam	redacteur Waarheid
x Gerrit BLOM	17-4-09	Amsterdam	lid distr.best. A'dam(vrijgestelde)
x Harm BODDE	5-10-04	Wieringen	lid Bondsraad BLZ
Jaap BRANDENBURG	22-8-99	Amsterdam	lid 1e Kamer
Bertus BRANDSEN	28-10-14	Amsterdam	secr.EVC
Jan BUSSINK	13-8-22	Amsterdam	lid Verb.best. EVC
Gerard GEELHOED	4-8-20	Amsterdam	secr.EVC-Metaal
Chris v. GELLEKOM	26-2-26	Beverwijk	medew.secretariaat Pers en Prop.CPN
Cor GEUGJES	30-1-22	Amsterdam	lid Bondsraad EVC-Metaal (vrijgestelde)
			lid 1e Kamer
			directeur Waarheid
Betty GEUGJES- ZEEHANDELAAR	5-7-25	Amsterdam	lid Hoofdbest.ANJV
			lid Vrouwenbureau CPN
Henk GORTZAK	25-4-08	Amsterdam	lid 2e Kamer (fractievoorz.)
Siem GROENENDIJK	25-1-05	Rotterdam	pol.secr.distr. R'dam
Paul de GROOT	19-7-99	Amsterdam	alg.secr.CPN; lid 2e Kamer
Harm HAKEN	25-2-19	Finsterwolde	pol.instr.Gron., Friesl, Drenthe
Jan HAKEN	13-10-12	Amsterdam	lid 2e Kamer; medewerker Agrar. Bureau
Rinus HAKS	18-5-27	Amsterdam	alg.secr.ANJV ass.org.secr.CPN

Naam	Geb.Datum	Woonplaats	Functie
(vervolg) Joop HESSELMAN	15-1-21	Zaandam	pol.secr.distr. Zaanstr.. lid Bondsraad Chevofa
Henk HONKSTRA	17-6-24	Amsterdam	ass.org.secr.CPN
Chris HORSELENBERG	11-2-13	Drunssum	pol.secr.distr. Limburg
Tjalle JAGER	7-12-14	Deventer	pol.secr.distr. IJsselstr.
x Willem IREMER	7-11-18	Emmen	pol.secr.distr. Drenthe
Ger. KUIPER	4-6-04	Amsterdam	pol.secr.distr. A'dam
x Rie LIPS-ODINOT	4-5-08	Hilversum	lid 2e Kamer 2e voorz.NVB
Gerard MAAS	17-8-13	Rotterdam	redacteur Waarheid R'dam
Freek MEIS	7-11-21	Groningen	lid Verb.best.EVC secr.ABT/EVC
Cornelis MEIJER	18-12-14	Sneek	pol.secr.distr. Friesland
Hanna MOLIN- GERRITZE	6-12-16	Amsterdam	alg.secretaresse NVB
Henk NOOTER	20-11-20	Amsterdam	lid Verb.best.EVC
Frits REUTER	19-2-12	Amsterdam	voorz.EVC; lid 2e Kamer
Usko van der SCHANS	10-2-15	Scheemda	pol.secr.distr. Groningen
Wim van 't SCHIP	22-6-18	Amsterdam	secr.bedrijfswerk distr.A'dam
Jan van SEGGELEN	16-11-21	Amsterdam	directeur Pegasus
Esther TEEBOOM- van West	30-4-04	Amsterdam	lid Gemeenteraad A'dam
Henk TEEUWEN	2-4-24	Haarlem	lid Dag.leiding distr.Kennemerland
Harry VERHEY	26-2-17	Amsterdam	secr. pers en prop. CPN
x Heiltje de VOS- KRUL	31-12-19	Rotterdam	lid Hoofdbest.NVB
Theun de VRIES	26-4-07	Amsterdam	Voorz.Ned-USSR.
Gerben WAGENAAR	27-9-12	Amsterdam	Voorz.CPN; lid 2e Kamer
Joop WOLFF	14-3-27	Haarlem	voorz.ANJV

Naam	Geb.datum	Woonplaats	Functie
(Vervolg)			
Vermoedelijk gekozen maar niet in De Waarheid gepubliceerd:			
Frans BRANDSE (Diaz Bauste)	17-4-17	Rotterdam	lid Hoofdbestuur EVC-Metaal
Gerard GROOT ROESSINK	22-10-13	Amsterdam	lid Verb.best.EVC lid Hoofdbest.BNOP
Jan HAVERMANS	26-1-92	Amsterdam	beeldhouwer; medew. Cult&Bur.
Wim HULST	9-12-16	Assendelft	secr. Ned.-USSR
An HENDRIKS	3-8-23	Amsterdam	lid Hoofdbest.ANJV
Van HOUTEN	nog niet geïdentificeerd.		
Henk KNUISTINGH NEVEN	19-10-19	Alkmaar	pol.secr.distr. N.Holl.N.
x Trijntje KRIESELS- DULTJE	7-1-28	Amsterdam	lid Hoofdbest.ANJV voorz. OPSJ.
Nico LUIRINK	30-9-22	Amsterdam	secr.werkcom.Ned. Vredesraad

x- Heeft in partijbestuur zitting als candidaat, d.w.z. niet-stemgerechtigd (plaatsvervangend) lid

Samenstelling van het partijbestuur 1952 vergeleken met de samenstelling van het partijbestuur 1955.

1952 en 1955 lid PB:

Annie AVERINK	xx) Wim HULST
Marcus BAKKER	Chr. HORSELENBERG
Fr. BARUCH	Van HOUTEN
J. BRANDENBURG	xx) H. KNUISTINGH NEVEN
Bertus BRANDSEN	C. MEIJER
J. DUSSINK	H. MOLIN-GERRITZE
G. GEELHOED	Fr. MEIS
Cor GEUGJES	H. NOOTER
B. GEUGJES-	Fr. REUTER
Zeehandelaar	U. v. d. SCHANS
Henk GORTZAK	J. v. SEGGELEN
S. GROENENDIJK	H. TEEUWEN
Paul de GROOT	E. TEEBOOM-v. WEST
G. GROOT ROESSINK	A. A. VERHEY
Harm HAKEN	G. WAGENAAR
Jan HAKEN	Joop VOLFF
J. HAVERMANS	

1952 en 1955 plv. lid PB:

H. de VOS-KRUL

1952 lid, 1955 plv. lid PB:

Gerrit BLOM
Tr. KRIESELS-DULTJE
R. LIPS-ODINOT

1952 plv. lid, 1955 lid PB:

H. BINDELS
R. HAKS
H. HOEKSTRA.

1952 lid PB, in 1955 geen lid:

Cor BORSSE	1-2-91	Hilversum	medewerker Agr.Bur.CPN
Carel v. DILLEN	5-6-17	Amsterdam	propagandist EVC
Siep GEUGJES	14-7-26	Amsterdam	org.secr.distr. A'dam
Pieter GNIRREP	14-5-18	Enschede	lid CPN
Willem KLOMP	25-11-14	Amsterdam	lid CPN
Jan SCHANKER	16-12-14	Rotterdam	lid CPN
Siem SCHOEN	24-3-13	Zaandam	lid Werkcom.Ned.Vredes- raad
Gerrit de VRIES	18-3-03	Andijk	lid Hoofdbest. ABHM-EVC
Joop WILDBRET	26-9-23	Amsterdam	lid distr.best.N.Holl.N. pol.secr.Onderdistr. Z.A'dam
Adrie VERREYNT	8-1-10	Tilburg	vrijgestelde voor Bra- bant, Zeeland en Limb.

1952 plv. lid PB, in 1955 geen lid:

J. BROEKMAN-SMIT	19-2-15	Goor	lid distr.best.Twente
R. KOGENHOP-HUIG	22-8-06	Amsterdam	secr.e Onderwijscomm. CPN
M. SITTERS-SMIT	4-10-14	Amsterdam	lid CPN
J. STAP	23-12-05	Schoonoord	lid Hoofdbest.BLZ-EVC
W. Yisberg	7-6-04	Amsterdam	lid CPN.

1952 geen lid, 1955 lid PB:

Piet BAKKER
Fr. BRANDSE
Chr. v. GELLEKOM
J. HESSELMAN
An HENDRIKS
Tj. JAGER
G. KUIPER
W. v. 't SCHIP
N. LUIRINK
G. MAAS
Theun de VRIES

1952 geen lid, 1955 plv. lid PB:

A. BLOKZIJL
H. BODDE
Chr. BISCHOT
W. KREMER